

האיירה פניך על עבודך

יצא לאור ע"י

מערכת ברסלב

החומר הנשמה של
מבקשי ה' בארזי הברז
שק' רבינו הקדוש
רבי נתמן מברסלב זי"ע

בהעלותך - שלח שנת רשפ"ג

האמת עד לעצמו שכל תנועה קטנה חשוב ורצוי לפני
'ית' עד למאור, בלי שום שייכות להתוצאות וההצלחות!

ר' קלמן בעל-עגלה קופץ ממקומו בהתרגשות ומכריז:
עכשיו הבנת! הנה בעסק פרנסתי אני מסייע אנשים
מהכא והתם, מטבע הדברים אני משים לב לדברים
בהם מתעסקים הנוסעים, ועתה הביטו וראו! רוב הזקנים
הבאים בימים יושבים עם ספר קטן - משניות או
ספר תהלים - ועוסקים במלל בניחותא וברוגע, מאדך
גיסא מעטים מאוד הם האברכים הצעירים שיבלו זמן
הנסיעה ב'משניות' או תהלים, מעולם התמתי להבין
הסיבה והמניע לכך...

הבזרה אין טולטשין

השאיפות שמרחיקים מעבודת ה'

אמנם עתה הכל מובן! הזקנים אשר עברו רוב
שנותיהם, אין להם שאיפה מסוימת לאיזה הצלחה, לכך
הם מחשיבים כל משנה וכל פרק תהלים, באשר הם יודעים
שזה מה שהם יכולים להרויח בכל את.

משא"כ זה הצעיר לימים עודנו מחשב איך ברצונו
לגדול ולצמוח בעתיד, שאיפותיו הנעלות ל'הצלחות'
אינן מניחות אותו להחשיב רגע של לימוד משנה אחת!
רגע של אמירת פרק תהלים! ואילו לנצל זמן הנסיעה
לפי שאיפותיו אין ביכלתו, כי שמעתא בעי צילותא,
ואיך יעמק בהליכו ב'פרי מגדים' מוקשה או ב'חוות
דעת' עמוק...

ר' יענקל-עובד נענה בחזרה על שדבריו מתחילים
להתבהר בין בני החבורה ומסכם: אכן כשהאדם מחובר
באמת לדבר, אין הוא עושה חשבונות על התוצאה
שרוצה ושואף להשיג, אלא הוא פועל ועושה כפי האמת
המאירה לו, באופן שכשהאדם מחשיב כל פעולה וכל
דף גמרא הנה הוא מקבל נועם וחיות בעצם הדבר, זה
הדבר מביא שמחה נכונה ושלמות הנפש, וממילא מטבע
הדברים הוא עולה מעלה מעלה, כי הוא מחשיב את
עצם התכלית ולא את התוצאה.

נהרה מתפשטת על פני ר' בערל-דיין באמרו: עתה
קיבלתי מענה על שאלתי, אכן אף אנשים מרומים
מעם ובעלי מדריגה, אף הם - על אף רוממות מעלתם
- מוכרחים להגיע ולהתחזק בנקודות טובות, כי אם
ימצאו מרגוע ונפשם במה שהגיעו או יגיעו במשך הזמן
למלוי סיפוק נפשם ומשאלותם, הרי זה פטופטי מילי
בעלמא להשיג "מטרה" ויעד, אך ברגע שיבינו וישכילו
על נכון להחשיב כל נקודה טובה וכל דף גמרא לעצמה,
או הוא הבנה ב"עצם" קדושת ומעלת הלימוד והעבודה!
וזה הרי האמת לאמתו והתכלית הנרצה!

ר' יענקל-עובד ואמר: שמעו נא רבותי, הטו אזנכם להבין
יסוד ועיקר גדול בענין ההתחזקות.

הנה כאשר האדם שואף ומתחזק במה שיזכה לסיים
את התלמוד כולו או לחילופין כשיעמוד על כור המבחן
על מקצועות התורה בהלכה, וברגע שמצבו כעת אינו
תואם את שאיפותיו איננו שווה לו להתחזק בזה.

נמצא החיזוק אצלו אינו אלא ב'התוצאה' ו'המטרה'
שיזכה למלא שאיפותיו ולהגיע למעלה זו וזו.

אך אין הוא שם על לב על אמיתיות "עצם" הלימוד
ועבודת ה', כי כאשר יתבונן על עצם מעלת הלימוד
ועבודת ה' אף בלא "מטרה" להגיע למעלה מסוימת, או
אז ישיג ויבין שכל פסוק תורה וכל משנה וסעיף בקיצור
שולחן ערוך הוא חיינו ואורך ימינו.

ר' יוסל-דער-מתבודד מבקש את רשות הדיבור:
ברשותכם, אני רוצה לחדד הענין בדוגמא של חיי היום יום,
ישנו מציאות שהאדם עומד אחר 'התבודדות' ומרגיש
שעדיין לא סיפק את נפשו כפי מה שרצה, שאיפותיו
הלא הם שיזכה לשיח את נפשו בהשתפחות לב נפש
לפני קונו, ומה טוב אם אף יוריד דמעות, זהו שיחה
ראויה בינו לבין קונו! וכיון שההתבודדות שהיה לו היום
לא עמדה בציפיותיו, אין היא חשובה בעיניו כל כך.

אך אם יביט בעין האמת יאמר לעצמו, הרי באמת
אני יודע ומאמין שכל רגע ורגע שעמדתי לפנ ה', וכל
דיבור ודיבור שדיברתי הוא רווח נפלא מאין כמוהו, ובבוא
העת בעולם האמת אראה זאת בחוש, א"כ מה לי למדוד
שמחתי וסיפוק נפשי אם נתמלאו שאיפותי כפי ראות עיני
וכפי הרגשתי, הרי האמת אינו כן!

ר' בערל-דיין התיישב אל השולחן סביבו כבר היו
מסובים חלק מן החברים, ובנימה מהורהרת הוא פנה
אליהם: טייערע חברים, ברצוני לשאול אתכם שאלה
קשה שהתעוררה אצלי בימים האחרונים ואיני מצליח
למצוא הסבר המניח את הדעת.

במקום הקדמות רבות ומייגעות, אפתח מיד בשאלה
המטרידה אותי בימים האחרונים - התחיל ר' בערל,
לכולנו ידוע היסוד העצום שמלמדנו רביה"ק ורבי נתן
אחריו, אין ספור פעמים.

לכאורה כל אחד מאיתנו כבר שמע גם שיעורים
רבים על עניין זה, אבל בימים האחרונים שאלה קשה
לא נותנת לי מנוח. המדובר הוא בעניין ההתחזקות. לא
מזמן שמעתי אברך מחזק את את חבירו שאפילו דף
גמרא בודד שווה הון רב, ובוודאי מי שזוכה להניח תפילין
ולהתפלל במניין שלוש תפילות הרי שאין קץ לזכויותיו.

ונפשי בשאלתי: וכי איננו מעוניינים לסיים את כל
הש"ס? וכי אין בקרבנו שאיפה לדעת את כל התלמוד
על בוריו? מה זה ההתחזקות הזו שדף גמרא זה גם
שווה משהו?

בוודאי שאני מאמין שכל דף גמרא שווה ועוד איך,
אבל מה שאני לא מבין האם התחזקות זו שייכת גם
אליי? הרי בתור דיין אני עובר על כל ארבעת חלקי
שו"ע תמידין כסדרן, ומשתדל לסיים את הש"ס מדי
שנתיים! וכי אליו מיועדים דברי ההתחזקות של רבינו
ורבי נתן!?

סיים ר' בערל להרצות את שאלתו, ושקט השתורר.
כמה שניות היו כולם מהורהרים במחשבותיהם עד שנענה

חדשורת במערכת

דרך הלימוד

הסבר מפורט על הדרך הלימוד
של רביה"ק זי"ע

עם הרב מרדכי שלום ראזנפעלד שליט"א

הדיוקן: #9.8.2

מתבודדים מספרים

מה עושים בין העצים בעיר?
קשר אמיתי עם בורא עולם!

8 אברכים מספרים על התבודדות

הדיוקן: #9.4.6

חיזוק ואמונה

התבשר לפני מספר שבועות כי הוא תולה
במחלה הידוע ל"ע, אך הוא מלא חיות ושמוחה

עם האבדן ר' יצחק לעפקאוויטש ה"ד

הדיוקן: #2.3.343

אמעריקא: 646.585.2985
ארה"ק: 02.560.7387
עמלאנד: 0330.390.0487
בעלגניע: 323.808.1775

ונטלתי ממנו רשות ללמוד כל היום, וכך ישבתי לבד אחרי הצהריים ולמדתי.

לימוד 'ליקוטי הלכות' ששינה את חיי

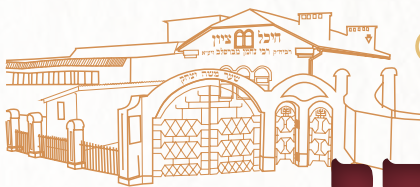
כך עבר עלי תקופה של כחצי שנה בה טעמתי לראשונה טעם דקדושה מדעת רביה"ק, אמנם לא היה זה אלא טעם גרידא, הדבר ששינה לגמרי את חיי ואת השקפתי לטובה, היה הלימוד בספה"ק 'ליקוטי הלכות', היה זה בתקופת חג הפסח, קניתי לעצמי סט ספרי 'ליקוטי הלכות' והתחלתי ללמוד מידי יום ביומו, ככלות שנה וחדשים ספורים זכיתי לברך על המוגמר על כל שמונת החלקים, ועל אף שלא אתימור לומר שהבנתי את כל הנלמד, מ"מ דברי מוהרנ"ת שנכתבו מנהמת ליבו הטהור האיר בי דעת דקדושה ואור מופלא רום מעלה, כי אני גדלתי בערבוביא נוראה של טוב ורע כנ"ל, ורבי נתן בדברות קדשו הכניס בי בהירות נפלאה בכל תחומי החיים, הבנתי שהדרך בה הלכתי עד הנה משובשת היא ואינה לפי רוח התורה, ודבריו הכניסו בי רוח חדשה ואומץ לב לחפש אחר האמת בכל לב ונפש, ולעשות כל אשר ביכלתי להגיע אליו.

כל הלומד בספרי 'ליקוטי הלכות' יכול להעיד על החכמה העמוקה הטמונה בהם, בנועם לשונו ודיבורים פשוטים ומתוקים מחיה רבי נתן את יסודי יהדותנו, החל מאמונה תמימה בבורא עולם, כאשר ציווה רביה"ק שכשבא לדבר מענייני אמונה 'זאלסטו צולאזן דיין פענע', וכלה בקיום מנהגי ישראל קדושים, להחזיק במסורת אבותינו מעולם בכל תוקף ועוז.

ולדוגמא ב'הלכות בציעת הפת' מבאר רבי נתן בטוב טעם ודעת את הענין לבצוע על השולחן לחם שלם דייקא, ומתאונן קשות על המזלזלים בזה ומביאים לשולחן את הלחם כשהוא פרוס, וללמד על הכלל כולו יצא שכל מנהג ישראל שיש לו שורש בהלכה, היה רבי נתן נותן טעם לשבח וכאב לו על שמזלזלים בזה, אני זוכר שעשיתי פעולות להשיג לחם שלם כדי לקיים דבריו, כי בדרך כלל ברוב המקומות כבר מביאים לחם פרוס.

אחר הפעולות נמשכות הלכות לטוב וח"ו להיפך

גם בענין מלבושי ישראל מבואר ב'הלכות חוקות העכו"ם' שאף שלמעשה אינם מעיקרי ההלכה, אך האדם נמשך למה שמדמה את עצמו בחיצוניות, כי כשהאדם מתקרב לצדיקים וחפץ ללכת בדרכיהם להידמות להם, הוא זוכה לכך באמת, וחלילה להיפך אם מדמה עצמו לרשעים בחיצוניות בסוף ידבק בהם אף בפנימיות, וכענין מה שמלמדינו רביה"ק ב'שיחות הר"ף' העצה להתפלל בכונה - לעשות את עצמו כמתפלל בכונה, וכך באמת יתפלל כראוי, וכך גם לענין עבודת השמחה, שאף במצב שאינו בשמחה אם יכריח את עצמו לשמחה יבוא באמת לשמחה, על דרך זה מבאר רבי נתן שכשרוצים להגיע לדרגת הצדיקים, צריך להתחיל להיות כמותם גם בדברים החיצוניים, להיות לבוש במלבושי ישראל דייקא ולא במלבושי החפשים והגויים, כי כל אחיזת הבעל דבר הוא בדברים אלו שהם קליפת נוגה, אני שגדלתי בין אנשים שמנסים להתחנף אל החפשים, ומנסים לדמות עצמם לרשעים בטענה שאין זה מעיקרי ההלכה, ראיתי במוחש איך שהאדם נמשך למה שמדמה את עצמו, מזה קבלתי את הכח לשנות את המלבושים למלבושי יראים ושלמים, ובמשך הזמן גם לדבר בשפת האידיש.

מבכשי השם שמצאו מנור
בצל רבינו הקדוש

בציעת המדתי

הר"ר יהודה קצלער הי"ו - ירושלים

רבי נתן זיע"א מחליץ נפש מציפורני ה'מזרחי'

בכפר סמוך, בתחילה למדנו קצת אך ברוב שעות היום לא היה לי עם מי ללמוד כי הלה היה עסוק ברוב הזמן בעבודה, במחשבה למפרע אני רואה בזה חסדי ה', שבעת ירידה שהייתי בלא מסגרת שהייתי בכפר קטן מחוץ ליישוב, ולא בעיר גדולה אשר בנקל שם ליפול לשאול, בתקופה היא התכוננתי לשמחת הבר מצוה שלי, הרביתי בהתבודדות בין האילנות שבכפר, גם לפי רצון אבי שיננתי תורה ב'ליקוטי מוהר"ן' שיהיה שגור בפי בעל פה ל"דרשת הבר מצוה".

התנצצות דעת דקדושה ודרך האמת

כבר לימדנו רביה"ק על גודל מעלת ופעולת הרצונות והכיסופים ואיך שהקב"ה חושב מחשבות לכל ידח ממנו נדח, ובכן לאחר היכנסי לעול תורה ומצוות - סוכות תשס"ז - פגש אבי באחד שבא למכור ספרי רביה"ק במערת המכפלה, הלה סיפר לאבי שהוא מחזיק ישיבה לבחורים במסגרת מיוחדת, חציו של יום לומדים, ובחציו השני מתעסקים בשאר דברים וכן בהפצת ספרי רביה"ק בקצוות הארץ, הדבר מצא חן בעיני אבי ותיכף אחר חג הסוכות הלכתי לישיבה היא.

הגעתי לשם עם כיסופים ושאילות עילאיים מתוך תמימות ופשיטות, שם שמעתי לראשונה דיבורים פשוטים מרביה"ק, כי הלה שניהל את הישיבה היה מסתופף רבות בשנים ב'שוהל' במאה שרעים בצל אנשי שלומינו בדור הקודם, הוא הכיר את ר' לוי יצחק בנדר, את ר' שמואל שפירא, את ר' שמואל צציק, ואת ר' מיכל דורפמן, לכן היה לו השגה והשקפה יותר בהירה ממה שאני קיבלתי בילדותי, קיבלתי שם מושגים פשוטים של יהדות ודעת רביה"ק בתמימות ובפשיטות.

סדר היום שם בישיבה היה, שבכל יום לפנות בוקר נסענו למקוה ומקום תפילה שהיה במרחק מה מהישיבה, אחר התפילה הוא מסר שיעור בשו"ע 'הלכות תפלה', 'השתפכות הנפש', 'משיבת נפש', ו'שיחות הר"ף', קטע מכל ספר, הוא הסביר לנו הכל בפסטות, וטרם חזרתנו לישיבה הלכנו כולנו למקום אילנות ועשבים לשיח את הלב להקב"ה בהתבודדות לערך עשרים דקות דבר יום ביומו, וחזרנו רגלי לישיבה, זכור אותו האיש לטוב שהמריצני לעסוק בדברי תורה בכל מיני פעולות, לדוגמא: כשלמדתי באחד מספרי רביה"ק הוא נתן לי במתנה את הספר, וכך במשך הזמן התגברה תשקותי לעסוק רק בלימוד תורה ועבודת ה',

ירושלחהו מעמק חברון

נולדתי בעיר הקודש חברון כבן למשפחה שומרי תורה ומצוות השייכת למחנה ה'מזרחי', וכך חונכתי בדרכם הטומנת בקרבה דעות כוזבות ומשונות ואמונה תמה ברעיון הציוני הקלוקל, וכדי לשבר את האוזן להבין כמה דעתם רחוקה מהיהדות הנאמנה והאמיתית, יש לציין מה שאמר הגה"צ מגדולי אנ"ש רבי וועלוול חשין זצ"ל - אשר כידוע היה גדול כוחו להחזיר תועים בתשובה - שמי שנתגדל על ברכי דעת ה'מזרחי' הקלוקלת, קשה עליו לחזור לדרך הישרה, הרבה יותר ממי שהוא חפשי פורק עול גמור, והוא על דרך דאמרי אנשי בדרך הלצה, ד"אין אדם חוטא אלא א"כ נכנס בו רוח שטות", וחוטא זה עדיין אפשר להשכילו בינה וחכמה שיעזוב דרכו הרעה, אך אם הוא בגדר חוטא מפני שנכנס בו "רוח שטות" בדרך שיטה עקומה, קשה עשרת מונים להחזירו למוטב...

ואכן במקום שגדלתי היה עירוב טוב ורע באופן מבהיל בכל נקודות היהדות שאין כאן המקום לפרטם. למעשה כבר בילדותי קיבלתי מושגים של ברסלב, אבי לקח אותי לציון רבינו באומאן, ולכן התקרבותי לברסלב הוא למעשה התקרבות למקורות היהדות הנאמנה, והתקרבות לדעת האמיתית והצרופה של רביה"ק.

צמאון הנפש לדברים שבקדושה

בבית התלמוד שלמדתי למדו רוב היום לימודי קודש, ושעות אחדות הקדישו ללימודי חול למיניהם, כבר בילדותי היה לי רגש חזק לכל דבר שבקדושה, אהבתי את סדרי הלימוד והצטיינתי בהם כראוי, בשעות של אחרי הצהריים הלכתי לקברי האבות במערת המכפלה להתפלל מנחה ומערב, ולאחריו הקשבתי לשיעור בעלי בתים ב'עין יעקב' ופרשת השבוע, היה זה חידוש שילד מגיע מרצונו להקשיב לשיעורים, חיפשתי ואהבתי ללמוד, ומאידך לא רציתי להקדיש מזמני ללימודי החול, הרגשתי שהזמן הולך להבל וריק ללא שום תועלת, רציתי להקדיש כל שעות היום לעבודת ה', על כן עשיתי מעשי ילדות ולא רציתי ללכת כלל ללימודים, עד שהמלמד דיבר איתי בנועם והסכים שלא יחייבו אותי ללמוד לימודי החול, אולם אף שהיו לי רצונות וכיסופים חזקים להתרומם ולהתעלות, לא היו לי כלים ראויים לממש את הרצונות, ולמעשה עזבתי לגמרי את הלימודים שם.

אחרי תקופה סידר לי אבי ללמוד עם חברו

הארץ דעת רבינו כאמת לאמיתו

זאת ועוד האיר רבי נתן את עיניו, כי הגה במקום בה גדלתי היה ג"כ קבוצה מסויימת שקראו לעצמם "ברסלב", אבל כנ"ל שזה היה ממש עירוב טוב ורע, ובדרך הלצה אמרתי עפ"י הידוע מאמר רביה"ק על המתנגדים שציירו עצמם דמות וחלקו עליו, כמו כן יש להמליץ עליהם שציירו לעצמם דמות כאילו של רבינו ונעשו חסידים שלו... הם עשו עסק גדול מאהבת ה' ודביקות ומוחין, אך כל זאת לא הביא אותם לשנות מאומה בעובדא ובמעשה, **רבי נתן מאיר לאדם דעת ותבונה לקחת את כל המוחין והדעת לקיימם בתמימות ופשיטות**, שמירת המצוות כתיקונן, שמירת הברית במחשבה מעשה ודיבור, ללכת בדרכי אבות באמונה תמה ונקיה כאשר לימדנו חז"ל הקדושים והצדיקים לדוניהם בלי חכמות עקומות.

זאת ועוד, כמה דיו שפך רבי נתן בקולמוסו על החורבן הנורא של לימוד חכמות חיצוניות, בתמצית אם ליבו לחם בחירוף נפש נגד ההשכלה הארורה ודבר ניסתה לחבל בכרם בית ישראל ולהכניס לימודי חכמות זרות בקרב ילדי ישראל, עד כדי כך - כתב רבי נתן בהלכות גביית חוב היתומים - שאדם השולח את בנו ללמוד חכמות חיצוניות בנוסף ללימודי קודש, הרי הוא כאילו שוחט את בנו בידיים, איום ונורא! **עקתו הנוקבת שיצאה**

מובן מאליו שהחלטה כזו לא התקבלה בניחותא בקרב בני משפחתי, אמנם כאשר ראו את התעקשותי ואת האמת שבער בי, הם עזבו אותי לנפשי

ממעמקי ליבו הידהדה באזני קול רעם! הלא כמו עיני ראיתי - במחנה המ'זרחי' ממנו באתי - את החורבן הנורא של לימוד חכמות חיצוניות והתחברות לרשעים פורקי עול, איך אפשר להעלות על הדעת שיש בל של אמת במהלך כזה? **בדבריו הנאמרים באמת האיר רבי נתן את עיני על היהדות כולה! ההבטה על 'אידישקייט' ואופן קיומה נשתנה לגמרי! זה פשוט שינה את חיי מן הקצה אל הקצה!**

התחברות עם אנ"ש ב'שוהל'

אחרי כל הדברים הנאמרים באמת הבנתי שאני צריך לשהות יותר בקרב אנשי שלומינו, למלא את ריאותי באויר זך ונקי הנושב בין אנשי הצדיק, כאמור המקום שגדלתי ואף מקום הישיבה בה למדתי היו ביישוב רחוק מאוד מדרכי היהדות הנאמנה, לפיכך ההדמנות הראשונה שלי לפגוש באנשים יראים ושלמים היה כשהזמין אותי מנהל הישיבה לשבות אצלו בשכונת נווה יעקב, התפללתי שם בביתה"ד על שם רביה"ק בחבורה מצומצמת של אנ"ש דשם, אח"כ באותה תקופה עקר אבי את דירתו לעבר עיה"ק ירושלים באיזור שכונת 'שערי חסד', וכך בחסדי ה' הקל עלי להשתתף בין אנשי שלומינו ב'שוהל' במאה שערים, ניצלתי זאת כראוי והצטרפתי אל אנ"ש בכל הזדמנות; הסעות 'לפעלד' מידי לילה להתבודדות, תפילת ותיקין בכוח ובקול, ריקויה קודש לאחר התפילה, וכל התאספות דאנ"ש,

כולם שוים לטובה להדרכני בדרך האמת לעלות בשליבות סולם העולה בית א-ל, וכך במשך הזמן התחלתי להתחבר כראוי עם אנשי שלומינו, וכעבור שנה-שנתיים - בהיותי כבן חמש עשרה שנים - כבר הייתי לבוש בלבוש הראוי כבחור חסידי מן השורה.

עליה במתינות וביישוב הדעת

חשוב לציין שלא עשיתי שום מהלך בפזיזות ובמהירות, אלא התקדמתי צעד אחר צעד במתינות בבירור האמת בזה, אבל כשידעתי והבנתי את האמת המוטל עלי לעשות, הלכתי עמה בכל תוקף ועוז, וכאשר הגעתי לכדי החלטה לשנות לגמרי את מהלך חיי כחרד וירא ה', מובן מאליו שהחלטה כזו לא התקבלה בניחותא בקרב בני משפחתי, אמנם **כאשר ראו את התעקשותי ואת האמת שבער בי, הם עזבו אותי לנפשי ולדרכי.**

מצאתי את שאהבה נפשי

כעבור תקופה הבנתי שהישיבה שם אינו המקום המתאים עבורי, הייתי יחיד בין כל הבחורים שישב ולמד כראוי... על כן היה לי תקופה של כחצי שנה ששהיתי בצל ציון התנא האלקי רשב"י במירון, שם למדתי בחברותא עם חבר קרוב, ועסקתי במשך היום בעבודת ה', אח"כ בערך בגיל שש עשרה נכנסתי ללמוד בישיבת ברסלב בעיר פקיעין, ב"ה שם מצאתי את שאהבה נפשי, ישיבה של תורה ועבודת ה', הישיבה מנתה עשרות בחורים יראים ושלמים מכל הגוונים, ספרדים ואשכנזים כאחד, כולם שוים לטובה ברצון להתעלות ולהתרומם, זאת ועוד הנהלת הישיבה עמדה בכל תוקף כל יראה וכל ימצא שום כלי משחית בין בחורים, וגם העישון היה אסור לגמרי, וממילא כל הנכנס בשערי הישיבה היה אך ורק ברצון פנימי לעבוד את ה' ותו לא, מה גם שהישיבה ממוקמת חוץ ליישוב וכך

זכינו לשמור על קדושת העיניים באופן מופלא.

הלכנו לישון בשעה מוקדמת וקמנו בחצות הלילה, אח"כ התחיל סדר לימוד בשעה שתיים, היו בחורים שישבו ולמדו במשך כל הלילה, אח"כ תפילת ותיקין, ועוד סדר לימוד במשך היום, המגיד שיעור שם היה הרה"ג ר' נחמן פלברבוים שליט"א שהוא תלמיד חכם גדול ועובד ה', ועל פיו ישק כל דבר בענין סדרי הלימודים, גם בקרבת מקום שוכן ציונו של רבי אושעיא איש טיריא ופקדנו את ציונו לעתים קרובות.

צוות הישיבה עמל רבות לעודד את הלימודים בין הבחורים, צברנו נקודות זכות לזכות לפקוד קברי צדיקים כגון בכ"א אדר את ציון קדשו של

הרה"ק הרבי רבי אלימלך זיע"א בליז'ענסק, ובערב ר"ח ניסן בצינו הקדוש של רבינו זיע"א, כך עודדו את הבחורים במסירות ובדרכי נועם ללמוד תורת ה' באהבה ולעסוק בעבודתו יתברך בטוב לבב.

זכור אותו האיש לטוב הגה"ח ר' אהרן גבאי זצ"ל שהיה מגיע פעם בחודש למסור שיעור בספה"ק 'ליקוטי מוהר"ן', במתק לשונו השכיל ללמדני בינה בעמקות דברי רביה"ק, להרגיש נועם ומתיקות באור הצדיק, אף חכמת חיים שהיה בו עמדה לי לעזר כאשר התייעצתי עמו הרבה כדת מה לעשות בעניינים שונים, יאה זכרו ברוך.

רציתי להשפיע ולהפיץ דעת רביה"ק אף על אחרים, לכן בכל מקום אשר הלכתי לקחתי עמי ספרים או או קונטרסים מדברי רביה"ק, גם בתחילת התקרבותי למדתי עם חברותא בספר 'אוצר היראה' חלק 'אמת ואמונה', אחר זה למדנו 'קנאת ה' צבאות' ו'מכניע זדים' וקיבלתי השגות והרגשים בענין בהירות האמונה, אז ליקטתי מכל חלקי 'ליקוטי הלכות' העניינים התואמים להפליא למה שכתוב ב'קנאת ה' צבאות', והפיצו את זה הלאה לזכות את הרבים, היה בדעתי לעשות כך גם על 'מכניע זדים' שהוא למעשה שיחה מרבי נתן, לקטתי הרבה מספרי רביה"ק ו'ליקוטי הלכות' מענין התרחקות מחקירות והתחזקות באמונה, אך למעשה איבדתי את דפי המראי מקומות זה לא יצא אל הפועל.

בית נאמן בישראל על דרך ישראל סכא

כמה שנים אחרי כן זכיתי לבנות בית נאמן בישראל על דרך המסורה והישרה, בשנים הראשונות גרנו בעיר הקדוש צפת ת"ו ואח"כ עקרנו לעבר עיה"ק ירושלים תובב"א בתוככי שכונת מאה שערים, על זה גופא יש להודות לה' על הזכיה להסתובב בין אנשי שלומינו, כפי דמיתאמרא בשם החסיד רבי מיכל דורפמאן זצ"ל ש'בברסלב'עו שוהל' מצויים אנשים כאלו אשר ראוי להסתכל בפניהם כדי לקבל הרהור תשובה, עפ"י מאמר רביה"ק שהסתכלות בפני הצדיק מביא הרהור תשובה.

למעשה כבר היה לעולמים שבאו כל מיני אנשים לעורר ולנסות לתקן את הפרצות אשר בקרב בני המ'זרחי, אמנם הקב"ה ריחם עלי להבין ולהשכיל לא לנסות לתקן מיטה שבורה... אלא כפי שרבי נתן כתב במכתבו: "השומע ישמע והחודל יחדל ואני את נפשי הצלתי".

ועל כל זאת אודה את ה' שזיכני להתקרב לאור האמיתי של רביה"ק המאיר בבהירות ובאור מופלא על כל היהדות והמסורת דקדושה, ברוך הוא אלקינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים, מודה אני לפניו אשר שם חלקי מיושבי בית מדרשו של רבינו הקדוש זכותו יגן עלינו לחיותינו ולטוב לנו כל הימים.

חייג נעת והשתתף בקמפיין התפילות להצלת החיבז באומאן ר"ה תשפ"ד

646.585.2985
02.560.7387

שלוחה: #2,9,3

בית נאמן

שער משה יצחק

משו פארט צום רעבן

073.236.7722

אעופה

שאלה:

בעולם מקובל שכאשר האדם מסתפק כדת מה לעשות, הוא פונה לרבו ופורש לפניו ספקותיו והוא מכריע בעדו, אמנם מה עושה ברסלב'ער חסיד שאין לו רבי חי בגשמיות?

האירה עיני

שאלות ותשובות עם משפיעי אג"ש

הסתרת העצה' שנוביא ה'אור'

כשמדברים על 'עצות', יש להבדיל ולחלק בין שני סוגי עצות:

ישנן עצות כלליות ומפורשות - שמטרת השואל, גם אם הוא לא תמיד בהכרח מודע לכך בביורה, אינה אלא לברר מה נאמר ונכתב על כך, וכדוגמת שאלות בהלכה שמפנים למורה-הוראה הבקי בשולחן ערוך וספרי הפוסקים, כשהמשיב מפנה את השואל אל המראה-מקום המתאים, שם נמצאת התשובה לשאלתו.

מאידך, ישנן שאלות פרטיות ואישיות, שהתשובה לגביהם אינה ברורה וחד-משמעית, והיא דורשת שיקול דעת. כדוגמת שאלות מחודשות בתחום ההלכה, המוגשים בפני תלמידי חכמים מופלגים, הדנים בדת-תורתם הרחבה ומורים את הדרך הישרה כדת מה לעשות.

כך גם בעבודת ה': ישנן שאלות כלליות ומצויות, אשר השואל מעוניין לדעת מה נאמר בתורת ברסלב על אודות נושא זה או אחר. והעונה משיב כמיטב ידיעתו, מתוך ספרי רבינו או מתוך השיחות שעברו במסורת בכתב ובע"פ. דבר זה מומלץ וחיובי.

לעומת זאת, רוב רובן של הספיקות והלבטים שמזיקים את האדם לחפש ולבקש עצה לנפשו - אינם דברים שהתשובה עליהם היא ברורה וחד משמעית, אלא הם דברים המשתנים, לפעמים בדקות ובדקי דקות ולפעמים אף מן הקצה אל הקצה, מאדם לאדם, ממקום למקום, ומזמן לזמן.

ובכגון דא, הנהגתם של אנשי שלומנו - מדורו של רבינו עד לדורנו אנו - בענין נתינת עצות לזולת, שונה מהנהוג בשאר מקומות. בעוד שבמקומות אחרים נהוג להציע את הספק והשאלה בפני הרבי, והוא עונה בהחלטות: "עשה כך או כך", הרי שבברסלב ההנהגה שונה לחלוטין, ורביה"ק בעצמו בחיים חיותו דרכו בקודש היה לא להרבות בנתינת עצות פרטיות.

סבלנות

הנטייה הטבעית של כל שואל ומבקש עצה, היא: רצון לקבל עצה ברורה והחלטית, שתפטור אותו מלהתייסר בלבטי הבחירה האישית!

שכן, 'חלוקת והסתרת העצה' היא דבר מייסר מאד, והאדם ההמוני - שאינו רואה תועלת בעצם מהלך ההתלבטות והחיפוש - מעדיף להיפטר ממנה בזריזות

ובמהירות, ולכן הנטייה הטבעית של האדם היא, לקבל תיכף ומיד תשובה ברורה והחלטית, שתפטור אותו מלחפש ולבקש, לברר ולהתברר.

אך בברסלב לימדו אותנו: לזכות לעצה "אמיתית" חייבים הרבה סבלנות.

ג' נקודת

צורת ואופן 'בקשת עצה' אצל אג"ש, התגלה תמיד כעין 'שיחת חברים' שמטרתה לברר וללבן את העניין, ולא שימשה אלא כחלק מההשתדלות להשגת העצה הנכונה, שכללה שלשה דברים: א. חיפוש בספרי רבינו הקדוש. ב. שיחת חברים. ג. התבודדות ותפילה.

כשהמשמעות המעשית היא: לקבל **נקודת הצדיק**, על ידי השקידה בספרי רבינו. לקבל **נקודת החבר**, באופן של 'זמקבלין דין מן דין'. ולקבל **נקודת עצמו**, על ידי ההתבודדות והתפילה, בבחינת 'עם לבבי אשיחה ויחפש רוחי' (ליקוטי מוהר"ן, לד. עיי"ש באריכות).

נקודת הצדיק - הספרים

כל העצות טמונות בספרי רבינו הקדוש, ולא נשאר אלא לחתור ולחפש אחריהם. כמו שכתב החסיד הידוע רבי געצי זצ"ל: **כי הכח והעצות ששם רבינו בספרו הם גנוזים ועמוקים**, בפרט אלו העצות הקדושות הצריכין עתה ואז לא היו נצרכים עדיין, על כן לא ראו אותם בספרו הקדוש (כמו שהזכיר הקדוש היה גנוז בגשמיות כן כאן ברוחניות). **עד שיבוא הדור האחרון המוכרח לזה לרפואתו, ויחותר על ציונו הקדוש ובספרי, עד שימצאם.** כמו שכתוב "מים עמוקים עצה בלב איש ואיש תבונות ידלגה". **כי העצות העמוקות לא יתגלו רק על ידי צעקה מעמק הלב**, כמו שכתוב ממעמקים קראתיך. צעק לבם אל ה'. עכ"ל.

ההשקידה בספרי רבינו תדריך את האדם בדרך הישר והאמת, במישרין או בעקיפין, בגלוי או ברמזים, מתוך עצם הלימוד בלבד או לאחר הפיכת התורה לתפילה...

נקודת החבר

מותר ומומלץ, ואף הכרחי, להתייעץ עם אדם גדול וחכם מתוך אנשי שלומנו; **לבלין יחד את הצדדים**, ולנסות להבין מה אמת ומה לא.

כמו כן, מומלץ להתייעץ תמיד עם אנשי שלומנו הוותיקים, גם בעניינים שאין בהם ספק - כדי לקלוט

מהם את הריח הטוב; ההסתכלות הנכונה והמאוזנת, והאווירה המקורית והשורשית של חסידות ברסלב.

נקודת עצמו - התבודדות

הזהירונו רבינו, שיש להתפלל "ותקנונו בעצה טובה מלפניך", "בהתעוררות גדול ובכונה גדולה מעומקא דליבא מאד מאד..." ומסופר שאג"ש באומאן כשהגיעו לתיבות הללו אמרו בהתלהבות ובקולות ומחיאיות כפיים, שהוא תפילה נצרכת עד למאד.

ידוע מאמר רביה"ק בענין ההתבודדות שצריך לדבר ולשיח עמו יתברך כמו שמשחין לפני חבר וידיד טוב, ולכן כשמבקשים מהשי"ת להיוושע יש לכלול בבקשה גם עצה על זה. והרבה פעמים יש שתוך כדי הדיבורים מאיר לו השי"ת עצה טובה, ולפעמים אחר יום או יומיים עולה ענין הלז בעת שיחת חברים ואז בא הבהירות, ישנו גם מצאות שהשי"ת ממין ולוקח בידו איזה ספר כגון 'ליקוטי מוהר"ן' או 'ספר המדות' וכדומה, וכשפותחו מוצא מיד שמדבר ומאיר בזה הענין שהיה מבולבל בו.

ולפעמים הישועה צומחת ובאה מאליה ללא פעולה כלל מצד האדם, כגון שביקש על התמדה, והשי"ת סיבב שימצא חברותא טובה, או שביקש על שירת מידה רעה ותיכף השתף באסיפת התעוררות והתעורר לתקן עצמו, והוא עצמו אינו משים על לבו שכל זאת הוא אודות התבודדותו ובקשתו ממנו 'ת' על זה.

החיפוש הוא מהלך מבורך...

אמנם מוהר"ת מגלה לנו לבל נחשוב שמהלך ארוך זה עד שמגיעים לבהירות הזעת כדת מה לעשות, הוא 'מכשול' שיש 'לעקוף' אותו ולהיפטר ממנו, אלא המהלך הארוך, והמתיש לפעמים, של חיפוש ובידור העצה, הוא מהלך מתוכנן מראש, שיש בו תועלת רבה ועצומה, תהליך נפלא של התבררות והתקרבות להשם יתברך!

הקדוש ברוך הוא בכבודו ובעצמו הוא זה שמסתיך מהאדם בכל פעם מחדש את העצות, כשהכוונה היא, כמובין, אך ורק לטובה. כשם שהקדוש ברוך הוא בכבודו ובעצמו הוא זה "אשר דברו מעריב עריבים", ומחשיך את העולם בשעות חלילה, כדי שמתוך חשכת הלילה תתברר האמונה מחדש ויפצע אור חדש עם שחר, כך גם, הוא זה שמחשיך את העצה, כדי שהחושך יגרום לאדם לחפש ולגלות עצות חדשות ומאירות.

ואלו יעמדו על הברכה

<p>מחיד שלמה שישא בית שמש</p> <p>שתרם 500 גליונות</p> <p>לרגל שמחת נישואי בנו למז"ט ימלא ה' כל משאלות לב לטובה</p>	<p>מחיד לוי יצחק צוקר ירושלים</p> <p>שתרם 500 גליונות</p> <p>לרגל שמחת הולדת בנו למז"ט ימלא ה' כל משאלות לב לטובה</p>	<p>מחיד נחמיה חושן ברסלב</p> <p>שתרם 500 גליונות</p> <p>לרגל שמחת נישואי בנו למז"ט ימלא ה' כל משאלות לב לטובה</p>	<p>מחיד נחמן אהרן הורוויץ ביתר</p> <p>שתרם 500 גליונות</p> <p>לרגל שמחת הולדת בנו למז"ט ימלא ה' כל משאלות לב לטובה</p>	<p>מחיד אברהם שמואל קארנבליס בית שמש</p> <p>שתרם 1500 גליונות</p> <p>לרגל שמחת נישואי בנו למז"ט ימלא ה' כל משאלות לב לטובה</p>	<p>מחיד בערענר לבנאן</p> <p>שתרם 500 גליונות</p> <p>לרגל שמחת הולדת בנו למז"ט ימלא ה' כל משאלות לב לטובה</p>
<p>מחיד ישעי' פריינד בית שמש</p> <p>שתרם 500 גליונות</p> <p>לרגל שמחת אירוסיו בנו למז"ט ימלא ה' כל משאלות לב לטובה</p>	<p>מחיד יוסף אלכסנדר ליפא בן מרים נחמה והגתו ברכה אדל בת ציפורה חיה</p> <p>נתרם 500 גליונות</p> <p>ימלא ה' כל משאלות לב לטובה</p>	<p>מחיד שמואל שיינפלד בית שמש</p> <p>שתרם 500 גליונות</p> <p>לרגל שמחת נישואי בנו למז"ט ימלא ה' כל משאלות לב לטובה</p>	<p>מחיד משפחת האלפרין ירושלים</p> <p>תרמו 500 גליונות</p> <p>לדפוס חב"ט ר' אלטר נפתלי בניציון בן מנדל לפרש"ק בקרב ביתש"י</p>	<p>המוחזנים החשובים: מחיד נתן גודלסקי ה"ו - בני ברק מחיד ברוך טנצמאן ה"ו - ברסבל</p> <p>שתרמו 1000 גליונות</p> <p>לרגל שמחת נישואי צאצאיהם למזל טוב ימלא ה' כל משאלות לב לטובה</p>	<p>מחיד חיים הורוויץ בית שמש</p> <p>שתרם 500 גליונות</p> <p>לרגל שמחת נישואי בנו למז"ט ימלא ה' כל משאלות לב לטובה</p>